

NdTTdt:

Chiều Cuối Năm

(((*!*))*) Lê Xuân Hảo

Chiều cuối năm – Ngày hình như ngẩn lại ...
Mới đó... mà những ngày cuối cùng của
Tháng Mười Hai rồi cũng qua nhanh ...Qua
nhanh như một giấc ngủ ngắn ban ngày ----
làm tôi nhớ quá...hay đã quên những suy tư
mình định ghi xuống chiều nay???

Mấy hôm này... Trời thật lạnh. Đông vừa
trở tới mà thời tiết đã chuyển hướng thật nhanh. Hàng ngày nhìn nghe mục dự
đoán khí hậu của các kênh truyền hình và lời phát thanh từ radio khuyến báo về
thời tiết (khi lái xe đi làm) đã thấy tay mình cóng lạnh....Từ biển xe chồng chất lên
nhau vì tai nạn bởi băng đá trên đường tới những chuyến bay bị hủy bỏ hay đình
trệ vì mưa tuyết và sân bay bị đóng băng khắp các tiểu bang miền North/East.
Metro Dallas/Irving/Fort Worth mà còn có động đất?!...hy hữu thật....

Chiều nay. Tôi đứng bên đường. Nhìn dòng xe xuôi ngược của tha nhân. Nhìn lại
góc đời mình ..Thương miên mang sự cô đơn của buổi chiều. Mùa Đông. Cuộc
sống...Thương đêm qua – đã qua- đêm rất lạnh. Thương hôm nay – mưa đang về
rầm rập - Đổ đầy xuống thành phố đã ngập lụt cóng buốt. Rồi, thương cả những
bước chân tất bật của khách lữ hành lách tránh gió mưa tìm ấm. Tôi ngẩn nhìn
trời. Mong một chiếc cầu vồng vương lên để viền nền hạnh phúc. Ước mơ!

Chiều nay. Ánh nắng cuối ngày, xuyên mây viễn xứ, đậu lại trên không chào năm
mới... 2015 nhưng chưa là Tháng Chạp. Nên, bài thơ tình Tháng Chạp của Bạn
Pleiku - quá hay - vẫn không mang lại cho Tôi đủ niềm cảm xúc - của thất tình -
đang kiên nhẫn cuộn tròn ngồi chờ Tháng Chạp.

Chiều nay. Áng mây hờ hững đem trao Tôi những xao xuyến của nhớ thương... Có những nỗi nhớ người ta muốn quên mà – hoài - không quên được. Cũng có những cuộc hành trình mình đi ... đi mãi mong sẽ tới điểm hẹn của góc ước mơ. Một hôm chân chùn, tay mỏi. Ngừng nghỉ. Bỗng thấy giữa mênh mông - cuối chân tường mơ ước - chỉ còn là vạt nắng hiu hắt trễ muộn của buổi chiều đang vẫy chào....Tiếc nuối!

Chiều nay. Tôi ngồi đây nhìn những chiếc lá vàng rụng muộn từ cuối Thu đông đưa theo gió lạnh căm căm của mùa Đông – đánh thức hồn Tôi, làm khuấy động vùng quá khứ (tưởng chừng) đã chôn kín, đã ngủ yên dưới cổ mộ từ thửa bước chân đời của - mất rồi chân quen - chia đôi hướng

Chiều nay. Tôi ngồi đây lơ đãng nhìn những đoàn chim đen tình tự, kết bạn ---lơ đãng nhớ ngày xưa ----lơ đãng nghĩ ///Nếu một mai đường đời ta gặp lại? Có chào nhau bằng tiếng thưa còn gần? Và, đâu đây Lavender vờn qua vai, rụng lên tóc – thao thức gọi nguồn, để... Tôi nhớ người không nhớ Tôi ?

Chiều nay. Người khách cuối ngày trả tiền. Đi ra. Người khách khác – cũng cuối ngày - bước vào tỏ ý muốn mua một gift card để tặng người tình. Ông nói chiều nay không còn mưa nhưng trời lạnh quá...câu nói không ăn nhập gì vào cái nhả cử mua và tặng gift của Ông. Còn, Ông thì đi mua hạnh phúc tặng cho người ông thương mến để mang hơi ấm cho đời phải không? Tôi đùa lại...Bỗng dưng, Ông khách lạ quay qua đưa cho Tôi tấm gift card: Happy New Year to you...trong một thoáng ngạc nhiên, “hụt hẫng” với chút ngơ ngác - Tôi - chưa kịp phân trần là Tôi ghẹo đùa Ông cho vui nhà vui cửa đầu năm ấy mà ----thì ông đã ra xe đi mất...sau khi để lại -nụ cười hiền (mischief) nửa miệng- và tờ giấy \$100 trả cho số tiền mua Gift. Chiếc cầu vồng mang màu nắng hạnh phúc cho đời vừa đến. Vừa đi.

Chiều cuối năm. Ngẫu nhiên. Tình cờ. Được GIFT. Chưa có lời cảm ơn. Và, không biết tên Người!

(((*!*))*) Lê XuânHảo

Louisiana -January2015 (Chưa là Tháng Chạp)